XXXIII. évfolyam 1. szám – 2021. január-február

MARANA THA

A Katolikus Karizmatikus Megújulás Lelkiségi Lapja

Jöjj el Uram! Jel 22,20

Molnár Gyula:
A Mária-korszak ránk-köszöntése

Dr. Aczél László Zsongor:
Jézus önmagát ajándékozó szeretete

Cseh Anikó:
Hogyan tudok értelmet adni az életemnek?
(2. rész)

„Járj egy más úton,
a keskeny úton –
Krisztus útján.
Ez az Isten útja,
amely hazafelé vezet,
amely a célhoz vezet:
Istenhez!”

Részlet *Dr. Pungur József elmélkedése alapján: Új esztendőben új útra térni!* című írásából, amely az újság 7. oldalán olvasható.

Isten gyermekévé fogadott...

A gyermek felismeri születése után, hogy szülei gondoskodnak róla. Nemcsak etetik, ruházzák, hanem elviszik az óvodába, haza hozzák, tanítják. A gyermek úgy érzi: a „szüleimé vagyok." – Kamaszkorban rájön, hogy ő egy másik személyiség, független akar lenni. A maga ura akar lenni. Amikor szerelmes lesz, rájön, hogy minden gondolata, vágya a kedveséé. Felismeri, hogy a „kedvesemé vagyok". Később elkezd dolgozni, reggeltől késő estig. Nincs egy perce se, hogy mással foglalkozzon. Rájön, hogy a „főnökömé vagyok". Később, felnőttkorának felén rájön: „csak úgy lehetek a magamé, hogy Istené vagyok." **Ő az egyetlen, aki egységben tartja személyemet és a világ sokféle viszonylatában őrködik önazonosságom felett**.

❶ A megváltás nagy ajándéka

Nemcsak a teremtés miatt lettünk Istené, hanem a megváltás által is. Az ember sorsa Isten nélkül egy szakadék felé rohanó vonat (Weöres Sándor). Jézus megállította ezt a rohanó vonatot kereszthalála által. Új életet adott nekünk. De nemcsak erről van szó, hanem arról is, hogy **minden pillanatban Tőle kapom az életemet.** Ő a végtelen élet. Pál apostol írja: minden benne, általa és érte van. **Isten az, aki fényével megvilágít minden életet**. Ha nem lenne ez az életadó fény, az egész föld, minden ember egy pillanat alatt megszűnne létezni. Mi következik ebből? Ha Jézus megváltott, ha minden percemet Istentől kapom, akkor nem élhetek Isten nélkül! Az új évben az a legjobb döntés, hogy elfogadom Jézus vezetését az életemben. Őt akarom követni minden cselekedetemben.

❷ Krisztushoz tartozni

Pál apostol. arról is felvilágosít, hogy Krisztus tagjai vagyunk. Nem úgy, ahogy egy sportoló az egyesületének a tagja. Isten bennünk lakik és általunk cselekszik. A keresztények nem különálló egyének, hanem valamennyien tagjai Krisztus titokzatos testének. **Az emberi test tagjai bár különböznek egymástól, mégis egy célt szolgálnak**. Összehangolt működésük van. Pontosan így működnek Krisztus tagjai. Minden embernek van valami meghatározott szerepe Krisztus testében. **Minden keresztény emberben ugyanaz a Szentlélek működik**. Ha az egyik tag szenved, szenved vele a másik is. Az egyik öröme az egésznek öröme. Bennünk épül – és mi is építjük – az a titokzatos test, amelynek feje Jézus Krisztus. Ő az, aki az egész testet összetartja. Bennünk és általunk működik az Ő megváltó működése!

❸ A Szentlélek lakik bennünk...

Pál apostol megkérdezi: ***Nem tudjátok, hogy Isten temploma vagytok és Isten Lelke lakik bennetek?*** Testünk akkor élő, ha lélek lakik bennünk. Lelkem jelen van egész testemben és élteti azt. Ez áll Krisztus titokzatos testére is. A Szentlélek lakik és működik benne.

Amikor a régi ingaóra megáll, hiába megyek oda, hogy meglendítsem, újra megáll. Nincs felhúzva, ami a mozgást biztosítaná. Ilyen az ember a Szentlélek nélkül. Ha az emberben nincs belső erő, olyan, mint a lejárt ingaóra: megáll! Ha azonban beköltözik a Szentlélek és belülről mozgatja, akkor élet és erő árad belőle. **A Szentlélek bennünk lakik, de nem független tőlünk**. Működni akar bennünk, de ehhez várja a mi akaratunk odaadását. Január van, egy új év áll előttünk. A természet pihen, alszanak a fák, hiányzik a madárdal. De eljön majd a május és újraéled minden. Színpompás virágok nyílnak, minden kibontakozik. **Ezt teszi velünk is a Szentlélek**. Ebben az új évben új erőket ad, új örömöket ad, új kibontakozáshoz segít. Ezért kell rábízni magunkat az Ő vezetésére. És így lesz áldott, boldog új esztendőnk, amit szívből kívánok minden kedves olvasónknak!

Katona István főszerkesztő

Mária-jelenések
az utóbbi századokban

2. rész

1958

Turzovka
(Szlovákia)

Turzovka a mai Szlovákia talán leglátogatottabb zarándokhelye és egyben a kegyhelyeket világszerte jellemző baráti találkozója a buzgó szlovák, magyar, lengyel, morva és német zarándokoknak.

Trianonig Thurzófalva volt a neve, a 48-as szabadságharc idején Klapka tábornok és légiói átmeneti szálláshelye volt. Nemcsak Beczkó, Pozsony, hanem Thurzófalva is őrzi Mednyánszky László, nagy magyar festőművész emlékét. Nepomuki Szent Jánosról nevezett plébániatemplomában a magyar rózsafüzér imádságok és Mária-énekek, zsolozsmák emlékélményeit őrzik a nagy multú megszentelt falak.

Földrajzilag a Jablonkai hegység déli lejtőjénél, a Vág folyóba ömlő Kysuca folyócska mellett fekszik a 3000 lélekszámú Turzovka. A franciák a Kárpátok Lourdes-jának nevezik. A látnok Lassuta Máté családos, egyszerű ember, erdőkerülő. P. Johannes Schmid passionista szerzetes „Turzovka" c. könyvében dolgozza fel a szlovák Mária-jelenést, mely a durva csehszlovák kommunizmus legkeményebb egyházüldöző éveiben erősítette az ország hívőinek máriás hitét. 1958. június 1-én, Szentháromság vasárnapján jelenik meg először az erdőkerülőnek természetfeletti fényben a lourdesi képre emlékeztetően Mária, amikor hivatalos ellenőrző útján a friss erdei virággal feldíszített szentkép előtt szokásosan térden állva imádkozik.

A jelenés ideje alatt a fára helyezett szentkép eltűnik és helyén kigöngyölődik egy világtérkép. Az erdőkerülő 7 változatban látja az emberiség jövőjét: a vizek kék, a bűn sárga és a hitből élő világ zöld színében. A legutolsó változatban uralkodóvá lesz a sárga, a bűnbe és szennybe merülő földi életünk apokaliptikus színe, és parányira zsugorodik a vallásos hitben engesztelők zöldje. – A Szűzanya tanítja meg az erdőkerülőt a rózsafüzér imádkozás gyermeki művészetére. Vezeklést kér a Szűzanya „a világkatasztrófa előtti másodpercekben." Lassuta közlése szerint, Mária előre jelzi, ha nem tér meg a világ és nem tart bűnbánatot, az emberiség kétharmada elpusztul. A megtérés elutasításának tragédiájáról Turzovka erdőkerülő látnokának próféciája talán a legmegrendítőbb és legmegdöbbentőbb.

A megtisztulás után az emberi sorsot színekben látó Lassuta szerint a sárga szín egészen elhalványul, a zöld a dicsőséges Mária-korszakban diadalmaskodva szétárad. Béke és öröm tölti el a harmadik évezred embereit.

A Szentháromság vasárnapját követően 1958. június 7-én és 21-én, július 1-én, 7-én, 21-én, utoljára a mennyek országába felvett Mária vigiliáján, augusztus 14-én jelenik meg a Szűzanya a Turzovka felett emelkedő Zivegkeva hegycsúcson, a kicsinyke erdei tisztáson. A fára akasztott szentkép a Mindenkor Segítő Szüzet ábrázolta. A kommunista anarchia, amelyben Csehszlovákiában is csak az elvetemült aljasságnak volt létjogosultsága, előbb a szentképet, majd a fát pusztítja el.

Az utolsó három jelenés alkalmával a Szent Szűz, mint Kármel hegyi Boldogasszony jelenik meg, miként Fatimában 1917. október 13-án és Garabandalban négy éven keresztül.

A Kárpát-medencében Szűz Mária – a dicsőséges szentolvasót tanítva szlovák nyelven együtt imádkozik a látnok erdőkerülővel. Lassuta Máté a fájdalmas és örvendetes rózsafüzér titkait később zarándokoktól tanulja meg. Ennek az egyszerűségében Isten kö-

zelében, életszentségben élő egyszerű erdészeti segédmunkásnak így tárja fel égi Édesanyánk az emberiség jövőjét – Kelet kapujában.

A nagyon egyszerű embereknek ez a hitben élő csodálatos modellje, amikor hetenként egyszer-kétszer levett süveggel imádkozott a Szűz Mária képe előtt, imáira soha nem várt égi választ. Hitével a „semmibe" beszélt, mert az ateisták hitetlenjei számára „semmi a túlvilág!"

Az Úr Isten vagy a Szűzanya ennek a nem ápolt kezű erdészetben alkalmazott segédmunkásnak a ***tenyerébe írta*** láthatatlan mennyországi betűkkel a kegyelem szerkesztőségében megfogalmazott válaszait.

Senki sem dadogta el néki télen a levelüket vesztett fák és bokrok, tavasszal a téli pihenés után az újra zöldülő levelek és vadvirágok csodás szín-országának titkát. Az erdőkerülő imájára csak az Istenország figyelt, csak az angyalok vették nyilvántartásba, kartotékba az ***„imádkozzál érettünk, bűnösökért..."*** lassutai szlovák nyelvű könyörgést.

Intelligenciával felfoghatatlan, amikor Lassuta Márton az élő Szűz Máriával való találkozás fényes nappalán a természetfeletti, addig láthatatlan csarnokának mennyei ajtajában kulcs nyitja meg a szem és az érzékek számára elzárt ajtót.

A kommunizmus bukása óta a nyitrai püspökséghez tartozó Turzovka mind nagyobb látogatottságnak örvendő zarándokhely. Főpásztori beleegyezéssel, ha még nem is hivatalosan, zarándokhellyé nemesedik a magyar ezer-év Thurzó-falvája, a jelen szlovákság Turzovkája.

1947
Tre Fontane
(Olaszország)

Rino Fisichella egyházmegyés főpásztor mondott búcsúbeszédet Bruno Cornacchiola temetésén 2001. június 24-én. 88 éves korában hívta magához a mindenható Isten, az Istenországába a jelenés Tre Fontane-i kiválasztottját. A jelenéstörténet „bibliás" Szent Szűze ötnegyedórás kateketikai oktatással vezette be Krisztus tudományába ezt a háromgyermekes egyházgyűlölő római villamoskalauzt.

Rómában született 1913 május 9-én és Rómában halt meg 2001. júniusában. Magyarországon kétszer volt. Cserháti püspök atya meghívására Pécsett tartott előadást, majd második útján a Mária-Remete-i kegytemplom előadó termében számolt be evangelizáló működéséről és mondott köszönetet Vida Zoltán szobrászművésznek a Tre Fontane-i bibliás Szent Szűz jelenésügyének felkarolásáért és művészi festményéért.

Baráti kézszorítással búcsúzom bibliás korú olasz barátunktól. Köszönöm, hogy személyesen elmesélte olasz vagy magyarhoni találkozásunk egyikén azt az egyedülálló Mária-jelenés élményét, amelyet ha más nem örökített meg, ezen a helyen állítok emléket neki és a drága trefontanei bibliás Szűznek.

Bruno autót vezetett valahol, Róma és Firenze között 70-90 km-es sebességgel. Jelenés! A Szűzanya üzenetet adott kiváltságolt fiának. És mindez elragadtatásban, autóvezetés közben. Égi fényben Mária, majd a jelenés végén a fénnyel eltűnt a bibliás Szűz. – Ekkor ébredt tudatára Bruno, hogy kocsija megtett a jelenés ideje alatt hozzávetőlegesen 50 km-t. – A vezetés felelősségét átvette bizonyára Rafael főangyal. Ennek a tüneménynek megértésével hiába birkózik az óvatos és kételkedő okoskodás.

Isten veled Bruno testvérem. R.I.P

A Mária-jelenés, ahogyan Bruno Cornacchiola elmesélte

1917-ben április 12-e szombatra esett. A római tavasz teljes pompájában ragyogott. Kora délután volt. Bruno Cornacchiola Róma város szerényen fizetett villamoskalauza hétvégi kirándulásra indult gyermekeivel: a hétéves Carloval, a négyesztendős Gianfrancoval és legidősebb leánygyermekével Isolaval. A legkisebb gyermek már kereszteletlen volt, de a másik kettő sem gyónt-áldozott.

Az édesapa gyermekeit igazában az ostiai tengerpartra akarta vinni. Jolanda asszony, Bruno felesége († 1976) fáradságára hivatkozva otthon maradt. Az öltözködés, a nekikészülődés úgy elhúzódott, hogy lekésték az ostiai tengerpartra induló vonatot. Hogy a gyermekek jó kedvét ne vegye el, Bruno a gyermekeknek a Tre Fontane-i eukaliptusz ligetet javasolta kárpótlásul. Ez a liget árnyas, hűvös hely: a rómaiak kedvelt kiránduló helye napjainkban.

Miért „Három forrás" (Tre Fontane) a neve? Ott végezték ki Szent Pált. Lefejezésénél a feje hármat bukfencezett és ott három forrás keletkezett. Ahogyan Bruno mondotta budapesti beszámolójában 1974-ben: „az üdvösség három vízforrása".

Megérkezvén, a gyermekek játszani kezdtek, Cornacchiola pedig jegyzeteket készített egy, a Szeplőtelen Fogantatást támadó és előkészítés alatt álló előadása számára.

Bruno Cornacchiola 1913. május 9-én született, szegény szülőktől. Saját szavai szerint: „Közönséges emberek gyereke." Sem jó példát, sem jó nevelést nem kapott, még rendes ételt sem. Gyermekkora nagyon hányatott volt. Az utcán nőtt fel. Budapesti vallomásában úgy mondotta, hogy „az utca gyereke voltam, káromkodtam, loptam." Mielőtt azonban a romlás útjára sodródott, egész fiatalon – a kegyelem megmagyarázhatatlan érintésére – elvégezte Jézus Szíve tiszteletére a kilenc elsőpénteki szentáldozást. Ha éhes volt, nem szégyellt az utcán koldulni sem.

1936. március 7-én katolikus házasságot kötött Lo Gatto Jolandaval, egy szelíd és hallgatag természetű munkásleánnyal. Házassága évében: december 21-én önkéntesnek jelentkezett Spanyolországba, ahonnan véglegesen 1939-ben tért vissza Rómába. A spanyol fronton összebarátkozott egy német katonával, aki mint sokat olvasott ember, nagy hatással volt reá. A mérgező hatás észrevétlenül vert gyökeret lelkében és egyszer csak arra ébredt, hogy gyűlöli a pápát is, meg az Egyházat is. Hazatérése után úgy gondolta, hogy nézeteinek legmegfelelőbb hely a baptisták, majd az adventisták között van. Lelkesen, merészen dolgozott, hamarosan az adventista római és lazioi ifjúságot előadásaival buzdította és szervezte. Propagandista lett. Legfőbb vallási ellenségnek az antikrisztust megszemélyesítő pápát tartotta. Minden alkalmat felhasznált arra, hogy a katolikus egyház tanítását, dogmáit támadja, különösen a Szent Szűzre vonatkozókat. – Feleségét és gyermekeit belekényszeríti az adventista gyülekezetbe. Sokakat megnyert a gondolatnak, főleg a Tiburtino negyedben és az ATAG-ban villamoskalauz társai között, akik a VIA URBANA-i előadó termet állandóan látogatták. – Elvakultságában végső leszámolásra készül – mint nagy tettre – a pápa meggyilkolására. Spanyolországból egy tőrt hozott magával és annak markolatára ráírta: „Halál a pápára!"

A kirándulás napján is egy propaganda előadásra készült, mialatt gyermekei játszottak. Már megvolt a vázlat. Annak bizonyítására készült, hogy Szűz Mária csak egyszerű asszony volt és Jézusnak testvérei voltak s nem volt szeplőtelenül fogantatott sem. S a mennybe sem vétetett fel...

A gyermekek labdája játék közben kétszer is elgurult. A másodszori elgurulásnál semmiképpen sem sikerült azt megtalálniuk. A tízéves Isola labdakeresés közben vadvirágot szedett édesanyja számára.

Keresés közben eltűnt a négyéves Gianfranco. Ekkor a hétéves Carlo kistestvére keresésére indult. A közelben lévő tufabarlang nyílásánál találta meg. A kisfiú térdelt összetett kézzel, miközben ezt mondogatta: „BELLA SIGNORA... Szépséges Úrnő..." Bruno is abbahagyta jegyzetelését és személyesen nézett utána a gyerekeskedésnek. Apai szigorral vonja felelősségre Isolát, hogy miféle játékot játszanak Gianfrancoval és felkelésre kényszeríti. Azt gondolta ugyanis, hogy a gyermek csak bolondozik. A kicsi azonban oda sem hederített az apai utasításra és szüntelenül mondogatta kereszteletlen kis szájával: „BELLA SIGNORA..." Erre odamegy hozzá, próbálja felemelni, de nem tudja. Hangos szóval magához rendeli másik két gyermekét a barlangocskához. Isola az apja kérdésére azt válaszolja, hogy nem ismeri kis öccsének játékát.

Apja parancsára Isola benéz a barlangba, hogy nincs-e bent valaki. Apja felé fordulva mondja: „Papám nincs ott bent senki." Ebben a pillanatban Isola is térdre borul, kezét összetéve. Eközben kezéből kiesnek az édesanyjának összeszedett vadvirágok. És ugyanazokat a szavakat mondja, mint Gianfranco: „BELLA SIGNORA..." „Hívom erre Carlot – folytatja vallomását Bruno – és megkérdezem: mi történik itt? – Apuka nem ismerem ezt a játékot. Nem tudom csinálni. Erre térdre borul a harmadik is és ő is azt mondja, amit két testvére: „BELLA SIGNORA..." Még mindig azt hittem, hogy csak játékról van szó és dühbe gurultam. Fel akartam emelni a gyerekeket. De olyan súlyuk volt, mintha mázsákat nyomnának. A lányt is, a négy éves gyermeket is megpróbáltam felemelni. Egyáltalán nem gondoltam, hogy különleges jelenés előtt állok. Arra gyanítottam, hogy valami trükköt eszeltek ki. Benéztem én is a tufabarlangba. De láttam, hogy nincs senki bent. Magamnak is mondtam, hogy nem látok semmit. A barlang bejáratánál repkényféleség, zöld folyondárféleség volt, ami megakadályozta azt, hogy világosabban beláthassunk a barlangba. Belépek erre a barlangba, mialatt a gyerekek BELLA SIGNORA-zva térdeltek, gondolván, hogy mégiscsak valaki hipnotizálja a gyerekeket. De senki sem volt. Sötét volt és bűzlött a tufabarlang. Kijövök a barlangból, kétségbe esetten érintem a gyerekeket. Mintha szobrok lettek volna. Változatlanul meg sem tudom mozdítani őket.

Dr. Molnár Gyula

— **FOLYTATJUK.** —

Új esztendőben új útra térni!

Most, amikor az újév napjával elindulunk az új esztendőbe, Isten arra kér, hogy életünket változtassuk meg. Arra int, hogy a te életed másfajta élet legyen. Járj egy más úton, a keskeny úton – Krisztusnak az útján. Ez az Isten útja, amely hazafelé vezet, amely a célhoz vezet: **Istenhez**.

Milyen lehet ez a más út?

- Eddig kételkedtem, de most teljes szívvel hinni akarok.
- Eddig félelemmel teljes volt a szívem, mert a jövő sötétnek látszott, most az Isten kezébe helyezem magamat, hogy életre-halálra cselekedjen úgy velem, ahogy akar.
- Eddig tele volt a szívem aggódással, most bizalommal;
- Eddig féltem mindentől, most nem félek semmitől, mert Ő jár velem, és Ő fogja az én kezemet.
- Eddig önző voltam, és a világot csak a magam szempontjából néztem, az embereket manipuláltam a magam akarata szerint, most más leszek, szeretnék szolgálni és segíteni azoknak, akik körülöttem vannak.
- Eddig sötétség uralkodott a szívemben, most napsugár lesz bennem.
- Eddig elégedetlen voltam, most megelégedett tudok lenni.
- Eddig önközpontú voltam és ösztönember, akit vágyai hajtottak, aki csak a maga kényét-kedvét kereste, de most szeretnék valamit hozzáadni ehhez a világhoz, s nem elvenni belőle.
- Legvégül: az én arcomon eddig valami sötét erők vonásai jelentek meg, most szeretném, ha megjelennének arcomon Krisztusnak a szelíd vonásai, akinek a hasonlatosságára át kell, hogy alakuljon az életem.

Kereszténynek lenni azt jelenti, hogy más úton járni: Krisztus útján, a keskeny úton. Megtalálni a keskeny utat a világnak a széles útjai között és járni azon.

Járd hát ezt a másfajta utat – az üdvösség krisztusi útját ebben az új esztendőben! Az Úr hozzon békét a szívedbe és erőt lábaidba, hogy mindig követni tudd Őt!

Dr. Pungur József elmélkedése alapján

Normális, ha valaki mindig ugyanazokat a bűnöket gyónja meg?

Néha, amikor a gyónásra gondolunk, elbátortalanodunk, mert azt gondoljuk, hogy már megvallottuk régebben ugyanezeket a bűnöket. Ha azonban ez így is lenne, mindig részesülhetünk ebben a szentségben.

Nicolas Buttet atya egy nap panaszt tett kollégájánál amiatt, hogy: „Mindig ugyanazokat a bűnöket követem el." A pap humorosan válaszolt: „Remélem, nem akarsz újakat elkövetni!" Ez már önmagában kegyelem, amikor a helyzetünket nem súlyosbítjuk új bűnös magatartással. **Mi értelme van azonban megvallani, ha mindig ugyanazokat a bűnöket követjük el?**

„Pedagógiai" szentség

A bűnvallomás **nem jogi aktus**, ez a **rendbehozás módja a Jóistennel és önmagunkkal**. A megbékélés szentsége kitüntetett alkalom arra, hogy megtapasztaljuk az Atya irántunk való irgalmát. Ez a **kegyelem csatornája**; az isteni életről valójában a lélek sebein keresztül jutnak el hozzánk, amelyeket Isten megbocsátására mutatunk be.

Ez a szentség „pedagógiai" is – ahogy XVI. Benedek pápa mondta: *„Ez lehetővé teszi számunkra, hogy Isten szívének bensőségesebb megismerésébe kezdjünk: az Irgalmasság Atyja nem fárad el a megbocsátástól."*

„Ez az irgalma nem érzelem, bármennyire is »jó«, hanem az az igazi erő, amely megmentheti az embert és a világot a bűn rákbetegségétől" – mondta egy napon Ferenc pápa.

Csoda, hála és öröm Isten személyes szeretetének kinyilatkoztatásáért mindannyiunk iránt!

Ha mindig ugyanaz a bűn felismerése zavar minket, nem mindig azért, mert attól tartunk, hogy sebet okoztunk Isten szívében kissé megfeketedett. A keresztény élet azonban éppen a nyomorúság egzisztenciális tapasztalatában és abban a képtelenségben rejlik, hogy Krisztuson kívül semmit sem tudunk megtenni (Jn 15,5).

Ugyanazon bűnök megvallásának előnyei

Szent Maximilian Kolbe azt vallotta: *„Amikor minden eszköz képtelennek bizonyult, amikor feletteseim bármiféle munkához nem találtak megfelelőnek, akkor jött a Szeplőtelen Szűz, hogy felvegye ezt a szegény régi romot és jót tett vele."*

Szalézi Szent Ferenc ezt így magyarázza: *„A saját nyomorúságának tudatában lévő lélek nemcsak nagyon bízhat Istenben, hanem akkor bízhat igazán, ha van ismerete saját nyomorúságáról. Saját nyomorúságunk megismerése és beismerése lehetővé teszi számunkra, hogy megjelenjünk az Úr előtt."*

Mindig ugyanazokat a hibákat ismételjük meg a gyónásban, ami Isten végtelen jóságának és saját nyomorúságunknak a kettős tudatosságához vezet.

Teréz anyának, aki arról panaszkodott, hogy „képtelen" jónak lenni, Jézus így válaszolt: ***„Tudom, hogy te vagy a legképtelenebb, leggyengébb bűnös ember, de éppen azért vagy ilyen, mert így akarlak felhasználni, dicsőségemre!"***

Isten pedagógiája nem abban áll, hogy mindenekelőtt megszabaduljunk az összes bűntől, hogy erkölcsileg rendben legyünk, hanem **nyomorúságunk mélységének megértéséhez akar elvezetni minket, hogy elmerüljünk az isteni irgalmasság mélységében**. Csak ekkor tudjuk hatékonyan megkapni az Úr mindig elegendő kegyelmét a bűn elkerülésére.

Sebastien Desarmaux

A Mária-korszak ránk-köszöntése

A dicsőséges Mária-korszak ránk-köszöntésének eseményeit, előre kiszámítható, adott földi paraméterek segítségével prognosztizálni nem lehet, a természetfeletti világ paraméterei még az angyalok számára is ismeretlenek. A tartalmukban apokaliptikus jelenések összefüggésükben sem nyújtanak ebben a tekintetben dátumszerű támpontot (La Salette, Fatima, Garabandal, San Damiano, Turzovka, Medjugorje, Nadzsu stb.).

A szív teológiájának új iskolája és főiskolai katedrája – különösen a mögöttünk álló 200 évben! – minden Mária-jelenés. Joggal merül fel a kérdés, hogy ebből a fénnyel írt mennyei világból mit ismer és mit fogad el az emberiség? Minden fényben érkező Mária-jelenés misztikájának alapja az Istenember édesanyja és a megváltott teremtmény között folyó párbeszéd. Nem monológ, hanem dialógus, de előfordult néma jelenés is pl. Knockban, a híres írországi Mária szentélyben. A mennyei fény, maga a Világosság hitelesít, oktat, tanít, figyelmeztet – a minden kegyelmet közvetítő társmegváltó által kiválasztott misztikusokon keresztül a gőggel, az Isten elleni lázadással, a hitetlenséggel beárnyékolt mindennapi életünkben.

Előadásaimban, konferenciáimban, televíziós szereplésemben, írásaimban, az elhangzott szavak és leírt állásfoglalások a **felelősség** mindig nehéz és nyugtalanító kérdését vetik fel. Az Istenbe vetett bizalmam segített és segít ma is abban, hogy minden eddiginél világosabban lássam és láttassam Mária szerepét a III. keresztény évezredben és Magyarország sors-alakulásában.

„A kereszténység legmélyebb igazsága, hogy Isten szereti a világot. Hogy Isten van, hogy hatalmas az Úr: ezt más vallások is elismerik. De hogy ez az Isten közösséget vállalt teremtményeivel, szegény akart lenni velük, vállalta a szenvedést, és emberré testesülésével szeretetét kézzelfoghatóan is bizonyította: ez valami hallatlan dolog."

Az idézetet Hans Urs von Balthasar elmélkedéséből vesttük. Svájc világhírű teológusa halála előtt kapta meg a bíborosi kalapot. Tudnunk kell róla azt is, hogy a boldoggá avatott Apor Vilmos vértanú győri püspökünk első unokatestvére.

Mária igenjének követése

Mivel Mária igenje szeplőtelen és tökéletes, ezért tiszteletteljes követése semmiképpen sem jelent külön lelkiséget. Az ellenkezője igaz: az Egyházban jóváhagyott egyetlen lelkiség sem engedheti meg magának, hogy ne legyen máriás, és a keresztény tökéletesség eme példaképe megkerülésével akarjon Istenhez jutni. Nincs egyetlen pont sem az Egyházban, ahol tisztábban hangozhatna fel és következetesebben válhatna életté a megkívánt hit igéje. S nem is létezhet keresztény tökéletesség, ha nem gyökerezik az Isten iránti korlátlan készségben.

Magától értetődően széles skála áll rendelkezésünkre, hogy kövessük Mária Igenjét. Ő ugyanis nagyon sok helyzetben találkozik velünk, amelyek közül csak néhányra emlékeztetünk: Ő az egyiptomi menekülés bátor asszonya, a feltűnés nélkül szorgoskodó háziasszony, a csendes szemlélődő (aki, amint az Írás kétszer is hangsúlyozza – minden Fiára vonatkozó eseményt megőriz és fontolgat szívében (Lk 2,19 51), a szegények szószólója, (akiknek már nincs több boruk). Ő a Fia hivatásbeli működését aggódó és szenvedő imával kísérő anya, aki a legnagyobb fájdalmak között vált az Egyház ősmintájává (s eggyé fonódik a Jelenések látomásának hangosan kiáltó, vajúdó asszonyával), s az imádkozó és tevékenykedő Egyházban Ő a példája annak is, aki háttérben marad. Mindenütt találhatunk vele kapcsolatot: az Egyház minden személye és közössége kiválaszthatja azt, ami leginkább illik rá Mária utánzásából; mind ugyanahhoz a központhoz vezet. (In: *Hans urs von Balthasar*: Maria in der kirchlichen Lehre und Frömmigkeit, Herder, Freiburg 1980.)

Molnár Gyula

Hogyan tudok értelmet adni az életemnek?

Van-e értelme magának az életnek?

II/2. rész

Az értelem a kapcsolatokban bontakozik ki. A kapcsolatok által válik teljessé.

Szentháromság kapcsolatát szemlélve elénk tárul a **kapcsolati minta**. Függőség kapcsolat, értelem és kapcsolat összefonódását fedezhetjük fel:

- **Milyen kapcsolatom van az emberekkel, a teremtett világgal, Istennel, önmagammal?**
- **Milyen a kapcsolatom mindazzal, ami körülvesz?**
- Hálás vagyok-e azokért, amik körülvesznek, például a szék, amin ülök, hány ember dolgozott ezen a széken, hogy én itt ülhessek rajta?
- Vagy az étel, amit nap mint nap eszek? Elgondolkodom-e azon, hogyan került az asztalomra?
- Mielőtt használok dolgokat, előtte milyen változásokon ment keresztül? Például a víz, amit iszom...
- És mindazokért a dolgokért, amiket nap mint nap használok, adtam- e hálát?
- Amikkel szüntelen kapcsolatban vagyok és gyönyörködhetem bennük, gondolok-e arra, hogy mind-mind **Isten kegyelmi ajándékai**?
- **Gondoltam-e magamra úgy, hogy Isten kegyelmi ajándéka vagyok?** Vagy folyton elégedetlen vagyok: *„Uram, bocsáss meg, nem olyannak teremtettél amilyennek elképzeltem magam!"* Ezzel a gondolattal azt állítom Isten előtt, hogy nem jól alkottál engem, nekem nem tetszik ez az ajándék. Ezzel visszautasítom a kegyelmet éss Isten Végtelen szeretetét magam zárom ki az életemből, az értelmemből.

De van Remény!

Dönthetek az *Értelem ajándékával*, mert szabadságom van új döntéseket hozni.

> **„Uram, nyisd meg az értelmemet, hogy befogadhassam, hogy elfogadhassam Ajándékodat! Formálj engem a Te tetszésed szerint, mint ahogy a fazekas formálja agyagból a szépséges edényt."**

Van új lehetőség!

Ezt Jeremiás oly megrendítően írja le. *„Ha rosszul sikerült a fazekas kezében az edény, melyet az agyagból készített, újból készített belőle egy másik edényt, ahogy a fazekas szemében helyesnek látszott, hogy elkészítse (...) Íme, mint az agyag a fazekas kezében, olyanok vagytok ti az én kezemben."* (Jer 18,1-10)

Van-e bennem hála? Hálás vagyok-e Istennek? Van-e bizalmi kapcsolatom Istennel?

Táplálom-e ezt a kapcsolatot? Ha táplálom, akkor annál formálhatóbbá válik a szív. **Ő képes a kőszívből hússzívet alakítani**.

Ha életemet Isten ajándékaként tudom szemlélni – amit Isten szeretetből adott, megosztott –, akkor képes leszek a teremtett dolgokat, a természetet és mindazt, ami körülvesz, **Isten ajándékaként elfo-**

gadni, megbecsülni, szeretettel szemlélni és **mindenért hálát adni**.

Addig azonban, amíg Isten szeretetét oly mértékben nem tudom elfogadni, addig életem csupán a vegetációról szól. Létfenntartás, ami nem Élet, mert nem tart Örökké, csak maga az élet. De **a cél az örökkévalóság** és **csak Isten Örök**.

Amíg Isten nem tud a szívünkben költözni addig a félelem, az aggódás fogja átvenni életünkben az uralkodó szerepet.

Félünk a veszteségtől, az elmúlástól, az értelmetlen, hiábavaló küzdelemtől. Addig a felszínen élek, kapcsolataim felszínesek, mert a mélységet nem tudom megtapasztalni.

Miért? Mert **aki a mélységet adja, hiányzik az életemből!**

Kapcsolataim minősége tükröt tart: **Istennel és önmagammal való kapcsolatom, környezetemhez való viszonyulásom rámutat az értékekhez való viszonyulásomra**.

Az értelem a lélek. Mennyire vagyok fogékony a lelki életre: az imára, a megbocsájtásra, a szellemi munkára, a szemlélődésre?

A test kényszeríti az értelmet, hogy mulandó dolgokkal töltse idejét, a lélek azonban az örök értékekre mutat. A hegyi beszéd bemutatja nekünk ezt a szemléletet a nyolc boldog mondáson keresztül: Boldogok, vagyis áldottak vagytok ti, akik szegények, akik éheztek, akik sírtok, stb.… (Lk 6,20-49; Mt 5,1-12).

A lélek az örök értékekre mutat. **Az értelem tisztasága az öt érzékszerv tisztasága**. Ezért fontos, hogy óvjuk magunkat, hogy tisztán tartsuk az értelmünket.

Az értelem az érzékszervek befolyása alá kerülhet, ami elhomályosíthatja látásunkat. Ha homályos a látásunk, a döntésünk is homályos lesz.

Az *Efezusiakhoz írt levél*ből megtudhatjuk, hogyan hathatnak az érzelmek az öt érzékszervre: a szemre, a fülre, az orra, a szájra és a kézre (Ef 4,17-32). Kívánságai: a látás, a hallás, a szaglás, az ízlelés és a tapintás.

„Öltsétek magatokra az új embert, aki Isten hasonlóságára tiszta igazságban és szentségben alkotott teremtmény."

Az új élet kialakulásáról így ír Pál apostol az *Efezusiakhoz írt levél*ben (Ef 4,17-32):

„Azt mondom tehát, és kérve kérlek titeket az Úrban: ne éljetek már úgy, mint a pogányok, akik hiúságokon jártatják az eszüket. Sötétség borult az elméjükre és elidegenedtek az istenes élettől. Tudatlanság tartja őket fogva és szívük megátalkodott. Reményüket vesztve fajtalanságra adták magukat, s nyereségvágyból mindenféle ocsmányságot űznek.

Ti azonban nem ezt tanultátok Krisztusról. Hiszen hallottátok és megtanultátok, hogy Jézusban van az igazság. Korábbi életetekkel ellentétben vessétek le tehát a régi embert, akit a megtévesztő kívánság romlásba dönt.

Újuljatok meg lelketekben és gondolkodástokban, s öltsétek magatokra az új embert, aki Isten hasonlóságára tiszta igazságban és szentségben alkotott teremtmény.

Szakítsatok ezért a hazudozással, s beszéljen mindenki őszintén felebarátjával, hiszen egymásnak tagjai vagyunk.

Ha haragusztok is, ne vétkezzetek. A nap ne nyugodjék le haragotok fölött.

Ne engedjetek az ördögnek.

Aki lopott, ne lopjon többé, hanem dolgozzék és keze munkájával keresse kenyerét, hogy legyen mit adnia a szűkölködőknek is.

Semmiféle rossz beszéd el ne hagyja ajkatokat, hanem csak olyan, amely alkalmas a (hitben való) épülésre, ahol szükséges, hogy kegyelmet közvetítsen a hallgatók számára.

Meg ne szomorítsátok Isten Szentlelkét, akinek jegyét viselitek a megváltás napjára.

Távol legyen tőletek minden keserűség, indulatosság, haragtartás, szóváltás és káromkodás, minden egyéb rosszal.

Inkább legyetek egymás iránt jóindulatúak, könyörületesek, és bocsássatok meg egymásnak, amint Isten is megbocsátott nektek Krisztusban."

Cseh Anikó

JÉZUS önmagát ajándékozó szeretete

Istennek az önmagát ajándékozó szeretetét a teremtésben, a megváltásban és a megszentelésben érzékelhetjük: Ő a kezdeményező a világ teremtésében, hiszen a világmindenség előbb kezdődött, mint a mi létezésünk. Megváltásunk is már kétezer éve történt. A megszentelődés, Isten szeretetének a világba való beáradása is már az első Pünkösd óta tart. Próbáljuk most **imádságos csendben átélni a kezdeményező Istennek ezt a kitárulkozását**, felénk fordulását, hozzánk lehajlását!

a) Isten először a **teremtésben ajándékozza** magát nekünk. A teremtett világ szépségei, a tavaszi zsongás különösképpen segítenek ehhez: a napsugarak áradása, az éltető eső hullása, a csillagos ég, a nagy hegyek vagy a nagy folyamok. Minden, **minden Istenről beszél**, Isten felénk fordulásáról, **az önmagát ajándékozó szeretetéről**. Mózes első könyvéből, a Genezisből tudjuk, hogy a teremtés hajnalán Isten Szent Lelke ott lebegett az ősvizek felett. A káoszból, a „tohuva-bohu"-ból, a nagy rendetlenségből **Isten szeretete, Szent Lelke alkotta meg a kozmoszt** (vö. Ter 1,1-2). Ez a görög szó a **szépséget** jelzi. A kozmetika szó is ugyanebből a gyökből ered.

Ünnepi lélekkel álljunk meg – valamely kellemes tavaszi emlékre visszagondolva – egy virágba borult fa előtt. Az életnek ez a kibontakozása az életet bontakoztató isteni szeretetet juttassa most az eszünkbe meg a szívünkbe! Erre emlékezzünk vissza! Gondoljunk vissza az édes illatra, amelyet a virág árasztott. De az illatot nem láttuk! Most még inkább engedjük, hogy a láthatatlan Isten, a végtelen Szeretet, a teremtő Jóság átjárja a lelkünket, beleivódjék a lelkünk minden pórusába. **„Istenünk, ennyire szeretsz minket?"** Ahogyan a virág illatával nem tudunk betelni, úgy újra meg újrahívogassuk: **„Jöjj, Szentlélek Úristen!** Teremtő Lélek, **teremts bennem** új embert, **Isten akarata szerint élő embert**!"

b) Isten másodszor a **megváltásban ajándékozza** magát nekünk. Szent János apostol csodálatos tömörséggel fogalmazza ezt meg: Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda érte (Jn 3,16). Ezt az önmagát ajándékozó isteni szeretetet most a Fiúban szemléljem! Ezt a mondatot általában a keresztre feszített Jézusra szoktuk értelmezni. De most értelmezzük tágabban! A feltámadt Krisztust adta nekünk, hogy mindaz, aki hisz benne, el ne vesszen, hanem örökké éljen! (Jn 3,15). Isten a bűn rabságából Szent Fia kereszthalálával és feltámadásával váltott meg minket. **Vágyódjunk találkozni** ezzel a feltámadt, édes, üdvözítő Úrral! Menjünk oda Mária Magdolnával az üres sírhoz, és tanuljunk tőle, mert ő találkozott a feltámadt Krisztussal!

„Ó, Mária Magdolna, mondd, mit csináltál ott az úton?" „Sírtam – mondja –, folyamatosan, hosszasan és ***szüntelenül*** sírdogáltam, és vágyódtam az én Uram, Jézusom után. És akkor Ő egyszerre csak megjelent nekem" (vö. Jn 20,14-16). Hát ez a misztikus élmény! A lélek ugyanis vágyakozik – nem törődik már a világgal, katonákkal –, csak mérhetetlen szomj van benne Isten után. Könnyek jönnek a szeméből, Isten utáni éhségének gyötrelme sajtolja ki ezeket a könnyeket. Belesajog az ember szíve: „Mikor látlak meg, Uram, Istenem?" **Bárcsak már tudna az én szívem is égő vágyakozással sírni Jézus után!** Jézus hajlandó betölteni szívem vágyait, mert Ő az élő Isten Fia, az **önmagát ajándékozó végtelen szeretet**. Hajlandó velem is szembejönni, és találkozni az úton. Jaj, **mikor ismerem már fel?** Mondogassam neki: „Mester, Rabboni, én Mesterem!" **Hí-**

vogassam: „Uram, Jézus Krisztusom, élő Isten Fia, kiáltok Feléd: Jöjj!"

Nem szükséges bővebben magyaráznom, mint ahogyan a gyermeknek is elégséges kiáltania: „Anyu!", **Jézus is kitalálja a szívem vágyát**. Amikor pedig a nevemen szólít és felismerem, hogy itt van, akkor boldog örömmel boruljak le Előtte, és karoljam át a lábát! Ő nem fog figyelmeztetni, mint annak idején Mária Magdolnát: *még nem mentem föl az Atyámhoz* (Jn 20,17). Most már megengedi, hogy átöleljük, mert már fölment az Atyjához, a mi Atyánkhoz. Én pedig boldog hittel állapítsam meg: *erő árad ki Belőle* (vö. Lk 8,46). Nemcsak a ruhája szegélyét érinthetem, nemcsak a lábát karolhatom át, hanem **az Oltáriszentségben egészen nekem adja testét, lelkét, emberségét, istenségét**. *Erő árad belém*, Isten önmagát ajándékozó ereje.

c) Isten harmadszor a **megszentelésben** közli magát velünk. Ez nem kézzelfogható, nem átölelhető – mint ahogy Mária Magdolna átölelte Jézus lábát –, ez olyan, mint a szeretet: megfoghatatlan és mégis valóságos önközlés. A Szentlélek: Krisztus Lelke, az Atya és a Fiú Lelke, az Atya és a Fiú Szeretete. **Isten Krisztusban szeretetből közli magát már itt a földön, hogy majd a mennyben örökre együtt legyünk**.

Életünk kibontakoztatása – vagyis Isten lelkünkbe való befogadása, Istenbe kapcsoltsága is – Krisztus által történik. **Krisztus az Atya szerető jelenléte**. Jézus az Ő Lelke közvetítésével adja az Atyát és önmagát nekünk. Szent Lelke által Krisztus úgy irányítja és alakítja az életünket, hogy bennünk is megvalósuljon a Krisztus-misztérium, vagyis az a szent titok, hogy Isten az ember-Krisztusban van és az ember-Krisztus Istenben van kölcsönös, teljes önajándékozásban, egymásban levéssel. Ehhez is a Szentháromság az ősminta, mert a Szentháromság személyei egymásban vannak. Én az Atyában vagyok és az Atya énbennem – a szeretet által, a Szentlélek által –, mondja Jézus (Jn 14,11).

– *A teremtés műve* évmilliárdok óta tart. A tudósok dadogva mondják: „A mi univerzumunk talán 15 milliárd éves. A többit hogyan is tudnánk?"

– *A megváltás műve* 30 esztendő + 3 esztendő + 3 nap + 3 óra, és harmadnapra a feltámadás napja folyamán valósult meg. Ez az idő ***a teremtés nyolcadik napja***, az új teremtmény megteremtésének napja! Mi már tudjuk a többit:

– Negyven nappal később a mennybemenetel, illetve még tíz nappal később a Szentlélek eljövetele óta elkezdődött *a megszentelés műve*: Isten szeretetének, a Szentléleknek a világba való beáradása folyamatosan történik, még akár 15 milliárd évig, illetve keveset mondtam: örökre! Ezzel talán valamit kidadogtunk, valamit már tudunk Isten kimondhatatlan, önmagát ajándékozó szeretetéről! Ez azt is jelenti, hogy a mennyországban történő örök, isteni önajándékozás már elkezdődött a mi számunkra is! Az a mi megszenteltségünk, hogy **Isten lefoglalt magának minket** a keresztségben. Attól kezdve nemcsak a szüleink élete, **a mennyország szentháromságos élete is lüktet a lelkünkben**, folytatódik bennünk, hanem Isten Atyánk élete is.

Ó, hogy ki kellene tárulkoznunk, hogy ezt a végtelen nagy örök isteni életet egyre jobban befogadhassuk!

„Jöjj, Szentlélek, tágítsd ki a lelkem! Nem baj, ha *a hatalmad elnyomja az értelmemet*, nem baj, hogyha hatalmad lobogóvá teszi a szívemet, ha háttérbe szorítja a testemet, ha feltüzesíti a lelkemet a Te tüzes Lelked izzó szeretetének a hőfokára, csak jöjj, áraszd a szívembe az Atya és a Fiú szeretetét! Te a Szent Lélek vagy! Szentelj meg ezzel a belénk áradással, tisztítsd meg a lelkünket, *teremts újszívet belénk* (Zsolt 50,12), Jézus szívét, ahogyan akkor a Szűzanya közreműködésével tetted. Mária, Boldogságos Szűz Mária, édes názáreti leány, üdvösségünk szolgálóleánya, állj mellettünk, hogy a mi szívünkben is, a mi lelkünkben is hajlékot vegyen az Atya Fia a Szentlélek erejével!"

Pünkösd az Egyház születésnapja. Ahogyan a teremtés hajnalán a Szentlélek szeretete rendezte el a világot, és ahogyan üdvösségünk hajnalán a Szentlélek erejéből megtestesült Isten Fia magára vette az emberi testet és lelket, úgy Krisztus titokzatos testének, az Egyháznak a megtestesülésekor, vagyis az Egyház életének elindulásakor is a Szentlélek műveli ezt a csodát: a sok különálló tagból egy titokzatos Test, Egyetlen Testület, Egy Ház lesz, s így leszünk krisztusivá, keresztényekké.

„**Ó, Krisztus Lelke, szentelj meg minket** még jobban! Járj át a **szent szeretettel**, amely **mindenben Istent tartja a legfontosabbnak, az Úrnak, az Istennek mindenek fölött**, minden teremtés fölött is a világ fölött is!"

P. Dr. Aczél László Zsongor atya

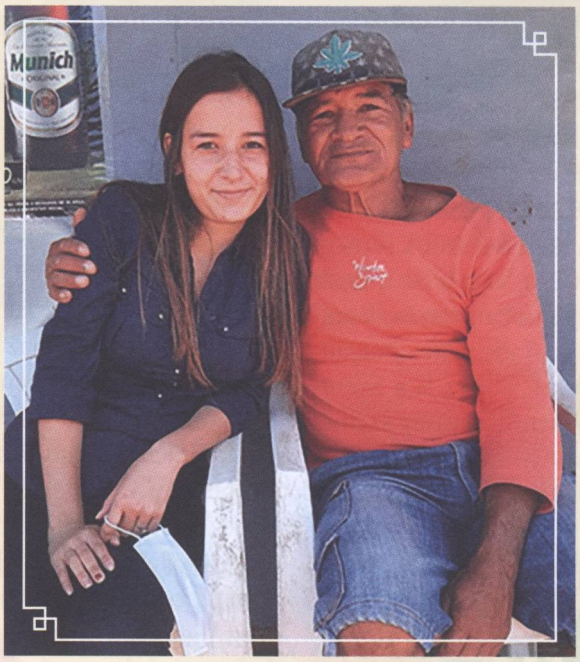
A szeretet és a megbocsátás története

A lány, akit egy hulladéklerakóban hagytak, de megbocsátott szüleinek

1999 *márciusában Paraguayban egy kéthónapos kislányt találtak a kukában. A szomorú hír, amely akkoriban nagy szenzációt keltett a médiában, végül a szeretet és a megbocsátás történetévé vált.*

Belén María del Mar Caballero, paraguayi lány életének egy fájdalmas epizódját reménnyel és önmaga legyőzésével teli történetté tudta alakítani.

Miután egy hulladéklerakóban hagyták, megtalálták, s felnőtt, úgy döntött, megkeresi vér szerinti szüleit, hogy megölelje őket és megbocsásson nekik.

Belén María del Mar Caballero és vér szerinti apja

Október 31-én a most 21 éves Belén María del Mar meghozta élete egyik legnehezebb döntését: találkozni akart vér szerinti családjával. Ehhez el kellett mennie Cateurába, arra a helyre, ahol a szülei éltek és ahol a szemétlerakóban otthagyták.

A lány megismerte vérszerinti szüleit és testvéreit, félretéve a múltat. Azt mondta: *„Úgy éreztem, mintha megszabadultam volna egy nagyon nehéz hátizsáktól. Arra gondoltam, ki vagyok én, hogy ne bocsássak meg, mivel én is bűnös vagyok?"*

Meg kell bocsátani!

„Anyámmal a közösségi hálón keresztül vettem fel a kapcsolatot. Beszéltünk, de nem volt bátorságom a személyes találkozáshoz. Keményen dolgoztam ezen, és végül elhatároztam, hogy meglátogatom. Tudtam, hogy ***meg kell bocsátanom neki*** *és szembe kell néznem a valósággal"* – mondta.

Mielőtt találkozott volna vérszerinti családjával, úgy döntött, élelmiszert vásárol nekik, ismerve szegény állapotukat.

„Nagyon nehéz helyzet volt számomra, de ***Isten támogatott. A gyógyulás forrása volt.*** *Nem sírtam, mert útközben végig sírtam az otthonomtól egészen Cateuráig. Amikor megláttam és megöleltem anyámat, éreztem, hogy megbocsátottam neki"* – mondta.

A lány elmesélte: eleinte nem tervezte, hogy találkozik vér szerinti apjával, de a hulladéklerakó területén tett látogatása során találkozott vele is. *„Azóta békében élek és hálát adok az Úrnak, hogy átsegített ezen a problémán."*

Rodrigo Houdin - Aleteia Paraguay
Forrás: Aleteia.org
Fordította: *Belén Mária*

Milyen ingereknek adom át érzékeimet?

Lehet-e a sötétben látni? Ha érzékszerveinket odaadjuk a test kívánságainak, akkor értelmünk homályos vagy sötét lesz. Amikor fénybe kerül az ember, egyre tisztábban lát és egyre alázatosabbá válik. A fényben ismerjük meg magunkat, a fényben látjuk meg igazi önmagunkat. A fény felé kell haladnunk. Ha valami gondunk van, belülről kell megújulnunk, egyénileg.

Fontos szerepe van a lelki életben **a meggyőződésből fakadó hitnek**, melyet János apostol evangéliumából magunkévá tehetünk.

A szőlőtő és a szőlővessző

Én vagyok az igazi szőlőtő és az én Atyám a szőlőműves. Minden szőlővesszőt, amely én bennem gyümölcsöt nem terem, lemetsz; mindazt pedig, amely gyümölcsöt terem, megtisztítja, hogy több gyümölcsöt teremjen (Jn 15,1-17).

Ha ez a kapcsolat nem működik, akkor jön a kiégés és annak jelei meg is fognak mutatkozni. A gyertya elégését a láng vibrálása, rezgése jelzi. Az ember kiégésének jele is ez a nyugtalan vibrálás. Ellenszere a **szüntelen ima**: minden reggel, minden este. Isten nélkül „Zero" (semmi) – Istennel „Hero" (hős).

A két szamár története

Az egyik szamár dicsekszik a másiknak: „Virágvasárnap volt a legszebb napom" – meséli a részleteket, hogy hogyan ünnepelték, még szőnyeget is terítettek elé és pálmalevelekkel hajoltak meg előtte. A másik szamár végighallgatja és azt mondja: „Az a nagy ünnep nem miattad volt, te szamár, hanem annak szólt, aki rajtad ült, ő választott téged!"

Sikereink mindig Istenre mutassanak, ne higgyük azt, hogy nekünk szólnak! Mindig adjunk hálát érte Istennek!

Fontos, hogy alázattal **fogadjuk el teherbírásunkat**. Ne vállaljuk túl magunk! A túlterheltség kiégéshez vezet. Csak azt vállalni, amiben biztos vagyok, hogy **szeretettel** végre tudom hajtani. Ha érzem, hogy ezt már nem tudom elvégezni, tisztelettel mondjam meg, hogy azt már nem tudom magamra vállalni, ezt a terhet már nem tudom vinni.

Mindent kaptunk, semmi sem a miénk! Minden az Úré, nekünk nincs semmink itt a világban.

A szegény asszony két fillérje

A szegény asszony két fillérje: a gazdag sokat adott be mindabból, amiben bővelkedett, viszont ő a szegénységéből egész megélhetését bedobta (Mk 12,41-44).

Ez a történet a belső szabadságról, a bizalomról, a bizonyosságról, a szeretetről és az ezekből fakadó adakozásról szól. A szegény asszony egész életét Jézusnak adta a megélhetésével együtt.

– ***Mit csinálok azzal, amit kaptam?***

– ***Mire használom az értelmemet?***

Isten szeretetét, az üdvösséget semmi trükkel nem lehet befolyásolni, megtéveszteni.

– ***Mennyire vagyok gyenge a Jézussal való kapcsolatra?***

– ***Elég gyenge vagyok-e arra, hogy Jézusnak adjam magam?***

Csak Jézus tud képessé tenni erre az útra! A **hála** és a **felemelkedés** össze kell hogy fonódjon, lépcsőfokok segítségével.

– ***Megtudom-e adni magam Istennek?***

Kapcsolataink minőségét le lehet mérni abból, amikor dicsérnek valakit, ha odafigyelek arra, hogy milyen érzés van bennem:

– ***Ha ellenségemet dicsérik, milyen érzés van bennem? Ha barátaimat dicsérik, mit érzek? Mit üzennek az érzéseim?***

– ***Amikor engem dicsérnek, olyan érzés van-e bennem, hogy Isten nélkül semmi sem vagyok?*** Ha igen, akkor tud működni bennem Isten kegyelme.

– ***Van-e bennem olyan érzület, hogy elég gyenge, elég reménytelennek tűnő vagyok?*** Ha igen, akkor van-e csíra bennem a növekedésre, az új hajtásra?

– ***Elég gyenge, elég zsenge vagyok, mint a fazekas kezében az agyag? Vagy megkötött az agyag és már csak törik, nem hajlik? Milyen az én szívem a fazekas kezében – újra tud melegedni és az átitatott melegtől tud-e formálódni, vagy olyan kérges már, hogy nincs belátása?***

Ahogy a fazekas szemében helyesnek látszott, hogy elkészítse, újra elkészítse az agyagot, amit a formába önt. Hogyan készíti az agyagot, hogy az agyag formálható lehessen? Finomítani kell, meg kell szabadítani mindattól, ami akadályozza a formálhatóságát. Ki kell gyomlálni előtte a földet, majd kiirtani, elpusztítani mindazt, ami megkeményíti a talajt.

A föld Ura gyomlál, ha ez nem elég, akkor pusztít. Pusztítja az egóm.

Ez az idő most a **megsemmisülés ideje**. Pusztulnia kell a rengeteg gyűlöletnek, ami megkeményítette az agyagot, amitől kérges lett a szív! Ha ez elpusztul, jöhet az újraöntés, mert így tetszik a fazekasnak.

– ***Elég gyenge vagyok-e ahhoz, hogy kövessem Krisztust? Elismerem-e, hogy Isten képes újjá alakítani, hogy minden jó, ami bennem van az Övé és az Ő dicsőségére fogadom-e el mindenem, amim van, mert Tőle jött és Hozzá megy?***

Minden kegyelem az Ő érdeme, nem az én érdemem, nem én tettem, nem én cselekedtem. Nélküle olyan vagyok, mint Péter apostol, miután megvallotta Krisztust, s nyomban testi ember módjára gondolkodott. Nélküle én is ilyen vagyok.

– ***Elég gyenge vagyok-e ahhoz, hogy engedjem a Szentléleknek: itt vagyok, vezess, irányíts engem?***

– ***Elég gyenge vagyok-e arra, hogy belássam, ha szeretek, Isten a javamra tudja fordítani a botlásaimat is?***

A **hiteles** nem tökéleteset jelent, de magában hordozza a törekvést és a belátást, hogy **nélküle semmi vagyok**.

– ***Elég gyenge vagyok-e beismerni, hogy nem vagyok tökéletes és ezt el is fogadom?***

– ***Be tudom-e vallani, hogy nem vagyok szent, de az életszentségre törekszem, bármilyen nevetségesnek tűnhet sokaknak?***

Használd a teljes erődet! Az Úrral, ne egyedül! Az Úrral együtt használd a teljes erődet!

– ***Elég megtört vagyok-e ahhoz, hogy kövessem Krisztust?***

Jézus megtörettetése és szenvedése életet adott nekünk, azt hagyta ránk, hogy az Ő emlékére mi is ezt tegyük, ezt cselekedjük. A kenyértörést is. Őt magunkba fogadjuk, majd továbbadjuk egymásnak a bennünk élő Krisztust: az Ő szenvedését, szeretetét, a saját megtöretettségünk.

Az egyéni törés is életet kell hogy adjon a másiknak, életet és nem a keserűséget. A törés és a keserűség nem ugyanaz (Lk 22,14-20).

– ***Van-e elég bátorságunk a hitet védeni?***

Védelem alatt azt értem, hogy az identitásomat védem. A hitem védelmével a meggyőződésem adom tovább. Amikor a hit belső meggyőződésemmé, életem részévé válik, akkor nem fogom szégyellni. Hitemmel az életemmel teszek tanúságot.

Krisztus követése nem sikerélmény, hanem **kitartó hűség** Krisztussal.

A Krisztus-követők nem sikeresek, hanem hűségesek: a végső győzelem a hűség alapján dől el és nem a siker alapján (Róm 8,35-39).

A **bizalom** és a **hit** a keresztény élet alapja.

Ha másoktól félek, igazából magamtól félek. Ilyenkor meg kell vizsgálni, mi van bennem? Óvás és félelem. E kettő között különbség van. Az értelemmel foglalkozni és használni kell.

Ha magam nem engedem, hogy eltapossanak, nem tudnak eltaposni. Hogy kit hogyan aláznak meg és hogyan taposnak el, az azon is múlik ki, hogy engedi meg.

Cseh Anikó

Támadásra indul-e ma Krisztus ellensége?

Támadásra indul-e Krisztusnak és Egyházának ellensége az Istentől való eltávolodás következtében? Nincs-e okunk félni, hogy éppen napjainkban van fokozatosan készülőben, terjedőben és előretörőben valami ilyen apposztázia?

Nem törekednek-e csaknem mindenhol a világon, különösen éppen napjainkban, szinte szakadatlanul itt és ott, ezen vagy azon a helyen jobban vagy kevésbé feltűnően… éppen a legcivilizáltabb és leghatalmasabb országokban – nem törekednek-e arra, hogy a vallást eltöröljék a kultúrából?

Nem hirdetik-e egyre jobban, hogy a nemzetnek, mint olyannak, semmi köze sincs a valláshoz, hogy az mindenkinek pusztán saját lelkiismereti ügye? Ez pedig azt jelenti, hogy hagyjuk kiveszni az igazságot a világból anélkül, hogy törekednénk megőrizni a mi időnkben és továbbadni az utánunk következőnek.

Nem törekednek-e erőteljesen és egyformán az összes országokban arra, hogy megfosszák hatalmától és kiforgassák helyzetéből Krisztus Egyházát? Nem igyekeznek-e lázasan és állandó tevékenységgel a közügyekben a vallás eltüntetésére?

Nem kísérlik-e meg a **vallás nélküli nevelést**, vagy ami vele egyértelmű, az összes vallási előírások fokozatos megszüntetését? Nem kísérlik-e meg a mértékletességnek és a belőle származó erényeknek vallás nélküli, pusztán **a hasznosság elveire épülő egyesületek útján való elérését**? Nem kísérlik-e meg, hogy a hasznosságot és nem az igazságot tegyék az állami rendszabályok és törvények rendelkezéseinek céljává és irányítójává?

Nem kísérlik-e meg, hogy **megfosszák a Szentírást** más magyarázatokat kizáró értelemjelentésétől, s nem népszerűsítik-e azt a gondolatot, hogy százféleképpen értelmezhető, vagyis más szavakkal, hogy egyáltalában nem értelmes dolog, holt betű és mellőzhető? Nem akarják-e belső érzelmeinkre korlátozni és így figyelembe véve, hogy érzelmeink mennyire változékonyak, nem kísérlik-e meg ténylegesen a vallás kiirtását?

Bizonyos, hogy **napjainkban a gonosz összeesküvésével állunk szemben, mely a világ minden részén rendezi csapatait, szervezkedik, intézkedik, Krisztus Egyházát mintegy hálóba zárja és előkészíti az utat az általános elszakadásra tőle**. Megszüli-e vajon ez a nagy apposztázia az Antikrisztust, vagy pedig halasztódik-e ez még, amint késedelmeskedik már oly régen, nem tudjuk; azonban mindenesetre a Sátántól ered és a halált leheli ez az apposztázia összes jeleivel és eszközeivel.

Távol legyen mindannyiunktól, hogy azokhoz a balgákhoz tartozzunk, akik a minket körülfogó hálóban fennakadnak! Távol legyen tőlünk, hogy megtévesszenek a szép ígéretek, melyekbe a Sátán elrejti kétségtelenül mérgét! Azt gondoljátok, oly ügyetlen a mesterségében, hogy nyíltan és világosan kér titeket a csatlakozásra az Igazság elleni hadjáratában? Nem; csalétekkel kínál, hogy megkísértsen. **Ígér szabadságot, ígér egyenlőséget, ígér jó üzletet és jólétet, ígéri az adók csökkentését, ígér reformot. Ezeken az utakon titkolja el előttetek műve természetét**, melybe be akar titeket fogni, megkísérel titeket világi és egyházi elöljáróitok ellen megnyerni. Vagy ígért felvilágosultságot – kínál ismeretet, tudományt, bölcseletet, kínálja a látókör kitágulását.

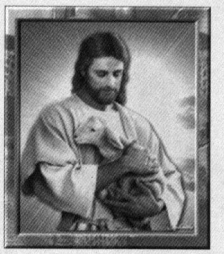
Gúnyolódik az elmúlt időkön, gúnyolódik minden intézményen, mely tiszteli a múltat. Sugallja, hogy mit mondjatok, és azután hallgat rátok, dicsér és bátorít. Azt mondja, hogy emelkedjetek fel a magasba. Megmutatja, hogyan válhattok mintegy istenekké. Aztán kacag, tréfálódzik és bizalmas lesz veletek; megragadja kezeteket és azután az övéi vagytok.

A régi római birodalom nem a múlté. A Sátán, ha meg van kötve, csak egy időre van leláncolva; a jó és gonosz harca nem fejeződött be.

John Henry Newman bíboros

Krisztus képe bennünk...

A képzeletünkben kialakuló Krisztus-kép mindig csak kép marad, a **szeretet** viszont, amit az Ő kegyelme fakaszt a szívünkben, **közvetlen érintkezésbe hozhat Vele**. Mert **maga Jézus fakasztja föl ezt a szeretetet** bennünk közvetlen és személyes akaratával. Amikor szeretetével megérinti lelkünket, közvetlenebbül és bensőségesebben hat ránk, mint ahogy egy tárgy hat a szemünkre vagy más érzékeinkre. Valójában egyedül azért elmélkedünk Jézusról és gondolunk a róla alkotott képekre, hogy **bensőségesebb szeretet-kapcsolatba** kerülhessünk Vele. Ezért ha szeretete felgyullad bennünk, akkor már nemigen kell igénybe vennünk a képzeletünket. Egyesek talán szívesen teszik, mások nem. Többeknek pedig nincs is lehetőségük választani a két mód között. Használd azt, ami segít, és kerüld azt, ami akadályoz.

Thomas Merton

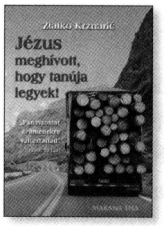
TARTALOMJEGYZÉK

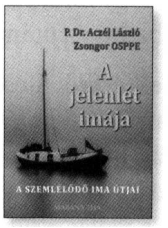
Katona István: Isten gyermekévé fogadott... 3
Dr. Molnár Gyula: Mária-jelenések az utóbbi századokban 2. rész: Turzovka és Tre Fontane ..4
Dr. Pungur József: Új esztendőben új útra térni! .. 7
Sebastien Desarmaux: Normális, ha valaki mindig ugyanazokat a bűnöket gyónja meg? .. 8
Molnár Gyula: A Mária-korszak ránk-köszöntése .. 9
Cseh Anikó: Hogyan tudok értelmet adni az életemnek? (2. rész) 10
Aczél László Zsongor atya: Jézus önmagát ajándékozó szeretete 12
Rodrigo Houdin - Aleteia Paraguay: A szeretet és a megbocsátás története 14
Cseh Anikó: Milyen ingereknek adom át érzékeimet? 15
John Henry Newman bíboros: Támadásra indul-e ma Krisztus ellensége? 17

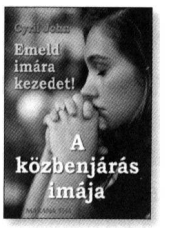
Marana Tha arám kifejezés, annyit jelent: „Jöjj el, Uram!" Az első keresztények gyakran használták. Szentírásban található: Jel 22,20.

Szerkesztői üzenetek

- A MARANA THA SOROZAT LEGÚJABB KÖTETEI: **Zlatko Krznarić: Jézus meghívott, hogy tanúja legyek – *„Panaszomat öröménekre változtattad"*** (1500 Ft); **P. Dr. Aczél László Zsongor: A jelenlét imája – *A szemlélődő ima útjai III.*** (2000 Ft); **Cyril John: A közbenjárás imája – *Emeld imára kezedet!*** (1200 Ft). Kaphatók az Emmausz Irodában és a katolikus könyvesboltokban.

- Köszönjük az előfizetéseket és az adományokat! Akik még nem rendezték előfizetésüket, kérjük, ne feledkezzenek meg róla!

MARANA THA – A Szentlélekben való megújulás katolikus lapja

Megjelenik kéthavonta
Felelős kiadó, főszerkesztő: Katona István
Az Emmausz Katolikus Karizmatikus Közösség Marana Tha 2000 Alapítványa
ISSN 0865-2805 B/EL/28/1992
Műszaki szerkesztő: Fehérváry Ágnes
Készült: VIRTUÓZ Kiadó és Nyomdaipari Kft.
Felelős vezető: Tolonics Gergely

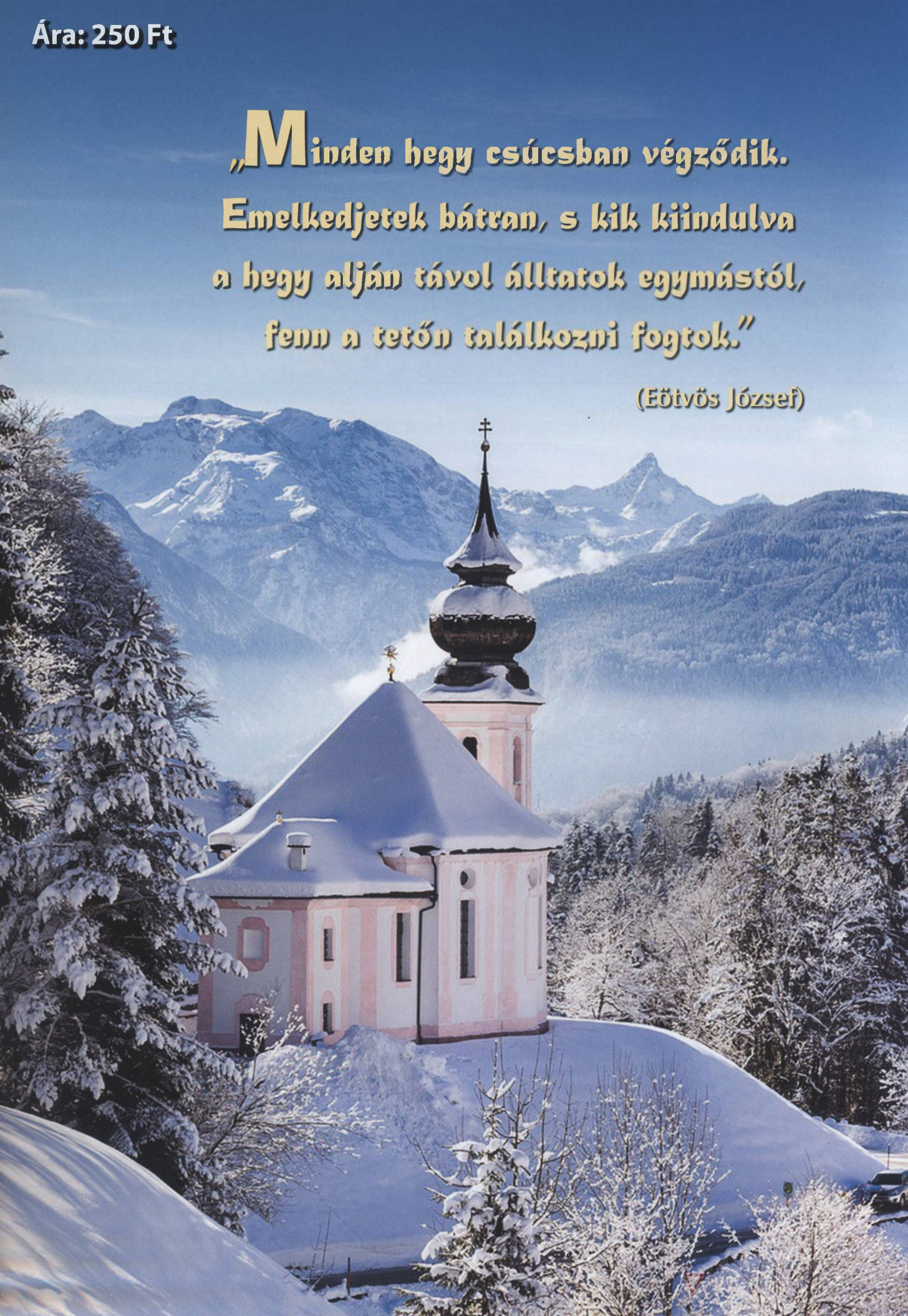
Szerkesztőség címe:
1146 Budapest, Thököly út 120. **Tel/fax:** 222-5306
E-mail cím: katona.istvan40@gmail.com
Mobil: 06/20 438 6160; 06/20 823 1771
Honlapjaink:
MARANA THA – www.maranatha.hu
EMMAUSZ KÖZÖSSÉG – www.emmausz.hu
Könyvrendelés: zsuzsafierer@gmail.com

„Uram, nyisd meg az értelmemet,
hogy befogadhassam, hogy
elfogadhassam Ajándékodat!
Formálj engem a Te tetszésed szerint,
mint ahogy a fazekas formálja
agyagból a szépséges edényt."

Részlet *Cseh Anikó: Hogyan tudok értelmet adni az életemnek?* című írásából, amelynek 2. része az újság 10. oldalától olvasható.

Ára: 250 Ft

„Minden hegy csúcsban végződik.
Emelkedjetek bátran, s kik kiindulva
a hegy alján távol álltatok egymástól,
fenn a tetőn találkozni fogtok.”
(Eötvös József)